

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Συντονιστής: Ηλίας Κούβελας

Ομότιμος Καθηγητής Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Πατρών. Πτυχιούχος και Διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Μετεκπαιδεύτηκε στο University College του Λονδίνου ως υπότροφος του Συμβουλίου της Ευρώπης και στο Πανεπιστήμιο της North Carolina. Έχει εργασθεί ως Ερευνητής (Research Associate) στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Harvard και του Πανεπιστημίου της California στο San Francisco και ως Επισκέπτης Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης και στα Βιολογικά Εργαστήρια του Πανεπιστημίου Harvard. Από το 1978 έως το 2005 ήταν Καθηγητής Φυσιολογίας και Διευθυντής του Εργαστηρίου Φυσιολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών. Είναι μέλος της Dana Alliance for Brain Initiatives. Έχει διατελέσει μέλος του Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Έρευνας, των Επιστημονικών Συμβουλίων του Ελληνικού Ινστιτούτου Pasteur, του Ιδρύματος Τεχνολογίας Έρευνας και του Κέντρου Βιοϊατρικών Ερευνών «Αλέξανδρος Φλέμινγκ», Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας για τις Νευροεπιστήμες, Αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Πατρών, Κοσμήτωρ της Σχολής Επιστημών Υγείας του Πανεπιστημίου Πατρών, Διευθυντής Σπουδών του μεταπτυχιακού Προγράμματος στις Βασικές Ιατρικές Επιστήμες, Αντιπρόεδρος και Πρόεδρος του ΔΣ του Ιδρύματος Ι&E Τοπάλη και Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.

Οι πρόσφατες ερευνητικές του δραστηριότητες εστιάζονται: (α) στη μελέτη επιγενετικών επιδράσεων στη δομή του εγκεφάλου πειραματόζων, (β) στη μελέτη των μοριακών διαταραχών σε πειραματικά μοντέλα των εκφυλιστικών νόσων του εγκεφάλου, (γ) στις μεταμοσχεύσεις βλαστικών κυττάρων στον εγκέφαλο πειραματικών μοντέλων της νόσου Parkinson και (δ) στη μελέτη των διαταραχών του λόγου ασθενών που πάσχουν από τη νόσο του Parkinson. Παράλληλα τα τελευταία χρόνια ασχολείται με το πρόβλημα της σχέσης εγκεφάλου και συνείδησης.

Ομιλητές

Ζωή Λυγερού

Η Ζωή Λυγερού είναι Καθηγήτρια Βιολογίας και Διευθύντρια του Εργαστηρίου Γεν. Βιολογίας στο Τμήμα Ιατρικής του Πανεπιστημίου Πατρών, Διευθύντρια Σπουδών του Διατμηματικού Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών «Πληροφορική Επιστημών Ζωής» και Διευθύντρια του Ινστιτούτου Ιατρικής Ακριβείας του Πανεπιστημιακού Ερευνητικού Κέντρου του Πανεπιστημίου Πατρών. Έχει Πτυχίο Βιολογίας από το ΕΚΠΑ, διδακτορικό από το Ευρωπαϊκό Εργαστήριο Μοριακής Βιολογίας (EMBL) στη Χαϊδελβέργη και έχει εκπονήσει μεταδιδακτορική έρευνα στο Cancer Research UK, στο Λονδίνο. Η έρευνά της αφορά τα ρυθμιστικά μονοπάτια που εξασφαλίζουν ότι το γενετικό υλικό των κυττάρων παραμένει αναλλοίωτο στον χρόνο και εξηγούν πώς η απορρύθμιση αυτών των μονοπατιών οδηγεί σε καρκινογένεση και χρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Έρευνας (ERC), την Ευρωπαϊκή Ένωση και διεθνείς και εθνικούς οργανισμούς. Είναι μέλος του Συμβουλίου Αξιολόγησης και Πιστοποίησης της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης (ΕΘΑΑΕ), Πρόεδρος του Τομεακού Επιστημονικού Συμβουλίου (ΤΕΣ) για τις Βιοϊατρικές Επιστήμες του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας, Τεχνολογίας και Καινοτομίας (ΕΣΕΤΕΚ), μέλος του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Μοριακής Βιολογίας (EMBO) και πρόεδρος της Επιτροπής Αξιολόγησης Συνεδρίων και Εκπαιδεύσεων του EMBO.

Κλειώ Π. Μαυραγάνη

Η Κλειώ Π. Μαυραγάνη είναι Ρευματολόγος και Αναπληρώτρια Καθηγήτρια της Ιατρικής Σχολής του ΕΚΠΑ. Είναι αριστούχος πτυχιούχος και διδάκτορας της Ιατρικής Σχολής ΕΚΠΑ (1995, 2001) και κάτοχος του διπλώματος της Εσωτερικής Παθολογίας από το Imperial College του Πανεπιστημίου του Λονδίνου (2000). Εκπαιδεύτηκε στη Ρευματολογία στο Τμήμα Παθολογικής Φυσιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών (2000-2004) και στη συνέχεια μετέβη στις ΗΠΑ στο Νοσοκομείο Hospital

for Special Surgery/Weill Cornell Medical College με υποτροφία του Ιδρύματος Σ. Νιάρχου, όπου ολοκλήρωσε τις μεταδιδακτορικές της σπουδές (2004-2008). Μετά την επιστροφή της στην Ελλάδα υπηρέτησε για δύο χρόνια στη Ρευματολογική Κλινική του Γενικού Κρατικού Νοσοκομείου Αθηνών ως Επιμελήτρια Β' (2008-2010) και στη συνέχεια εξελέγη μέλος διδακτικού-ερευνητικού προσωπικού στο Εργαστήριο Φυσιολογίας της Ιατρικής Σχολής ΕΚΠΑ (2010), όπου υπηρετεί ως σήμερα, επιτελώντας παράλληλα κλινικό έργο στο Τμήμα της Παθολογικής Φυσιολογίας στο Λαϊκό Νοσοκομείο. Το 2013, 2017 και 2018 έχει διατελέσει Visiting Scientist/Professor στο Hospital for Special Surgery/Weill Cornell Medical College και στο τμήμα Ρευματολογίας του Πανεπιστημίου της Minnesota, στις ΗΠΑ. Έχει εκτενές διδακτικό έργο σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο, κατεξοχήν σε φοιτητές των Επιστημών Υγείας (Ιατρικής, Οδοντιατρικής, Φαρμακευτικής και Νοσηλευτικής).

Η έρευνά της επικεντρώνεται στην ενεργοποίηση του συστήματος ιντερφερόνης τύπου I και II σε οργανοειδικά και συστηματικά αυτοάνοσα νοσήματα, καθώς και τις μοριακές οδούς που οδηγούν στην λεμφωμαγενέση, την υποκλινική αθηροσκλήρυνση και την ψυχοπαθολογία που σχετίζεται με το σύνδρομο Sjogren, τον συστηματικό ερυθματώδη λύκο και τη ρευματοειδή αρθρίτιδα. Είναι συγγραφέας συνολικά άνω των 120 επιστημονικών εργασιών και κεφαλαίων σε διεθνή ιατρικά περιοδικά και βιβλία και ομιλήτρια σε πολλά ελληνικά και διεθνή συνέδρια.

Νεκτάριος Ταβερναράκης

Ο Νεκτάριος Ταβερναράκης είναι Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και Διευθυντής της Κεντρικής Διεύθυνσης του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας (ΙΤΕ). Είναι επίσης Τακτικός Καθηγητής Μοριακής Βιολογίας Συστημάτων στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης, Διευθυντής του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών στη Βιοπληροφορική της Ιατρικής Σχολής, και Διευθυντής Ερευνών του Ινστιτούτου Μοριακής Βιολογίας και Βιοτεχνολογίας του ΙΤΕ, όπου ηγείται του Εργαστηρίου Νευρογενετικής και Γήρανσης. Σπούδασε Βιολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης,

είναι διδάκτορας του τμήματος Βιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης και εκπόνησε μεταδιδακτορικές σπουδές στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εστιάζονται στη μελέτη των μοριακών μηχανισμών που διέπουν τη λειτουργία και την παθοφυσιολογία του νευρικού συστήματος. Με τις επιστημονικές του μελέτες, έχει συμβάλει σημαντικά στην κατανόηση των μηχανισμών νευροεκφυλισμού, μνήμης και μάθησης, καθώς και της γήρανσης. Έχει επίσης συνεισφέρει στην ανάπτυξη καινοτόμων πειραματικών εργαλείων και μεθόδων για τη μελέτη του νευρικού συστήματος και της βιολογίας του κυττάρου. Έχει δημοσιεύσει εκατοντάδες επιστημονικά συγγράμματα σε έγκριτα διεθνή επιστημονικά περιοδικά και βιβλία, καθώς και πολλά εκλαϊκευτικά επιστημονικά άρθρα σε ελληνικά και διεθνή έντυπα. Είναι Αντεπιστέλλον Μέλος της *Ακαδημίας Αθηνών*, Μέλος και Αντιπρόεδρος του *Επιστημονικού Συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ERC)*, καθώς και Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και της Εκτελεστικής Επιτροπής του *Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Καινοτομίας και Τεχνολογίας (EIT)*, του *Ευρωπαϊκού Οργανισμού Μοριακής Βιολογίας (EMBO)*, του Αμερικανικού Οργανισμού για την Προώθηση της Επιστήμης (AAAS), της *Εθνικής Ακαδημίας Επιστημών της Γερμανίας (Leopoldina)*, της *Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Επιστημών και Τεχνών (EASA)* και της *Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Επιστημών (Academia Europaea)*. Έχει επίσης διατελέσει Διευθυντής του Ινστιτούτου Μοριακής Βιολογίας και Βιοτεχνολογίας. Έχει βραβευτεί με σημαντικές διεθνείς κι εθνικές διακρίσεις, μεταξύ των οποίων δύο επιχορηγήσεις για *Καταξιωμένους Ερευνητές*, και έχει λάβει χρηματοδότηση από το ειδικό πρόγραμμα για την *Προώθηση της Καινοτομίας* του ERC. Είναι δε από τους πρώτους στην Ευρώπη που έχουν πετύχει δύο επιχορηγήσεις από το εξαιρετικά ανταγωνιστικό αυτό πρόγραμμα, και ο πρώτος στην Ελλάδα. Έχει επίσης τιμηθεί με το *Ακαδημαϊκό Βραβείο Ιατρικής και Βιολογίας του Ιδρύματος Μποδοσάκη* στον τομέα των Βιοϊατρικών Επιστημών, το Βραβείο Έρευνας *Friedrich Wilhelm Bessel* του Ιδρύματος *Alexandervon Humboldt* της Γερμανίας, το Επιστημονικό Βραβείο του *Εμπειρικού Ιδρύματος*, το Αρεταίειο Βραβείο Ιατροβιολογικών Επιστημών της *Ακαδημίας Αθηνών*, το Βραβείο Νέου Ερευνητή του *EMBO*, το

Ερευνητικό Βραβείο *Galien Scientific Research Award* και το Βραβείο *Helmholtz International Fellow Award*.

Γιώργος Παυλάκης

Ο Γιώργος Παυλάκης είναι πτυχιούχος της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Syracuse, ΗΠΑ. Είναι Διευθυντής του τομέα ρετροϊών στο Εθνικό Ινστιτούτο για τον καρκίνο (NCI), Maryland, USA. Έχει αναπτύξει μεθόδους γενετικής μηχανικής για την παραγωγή πρωτεϊνών και εμβολίων. Η έρευνά του οδήγησε σε ένα από τα δύο πρώτα εμπορικά φάρμακα της βιοτεχνολογίας (Αυξητική Ορμόνη, Human Growth Hormone) που παράγονται σε κύτταρα ζώων. Ήταν ένα από τα δύο πρώτα εγκεκριμένα φάρμακα παγκοσμίως, μαζί με το TPA από την Genentech, που παρήχθησαν με την επικρατούσα τεχνολογία (σε ευκαρυωτικά κύτταρα) για την παραγωγή των περισσότερων βιολογικών φαρμάκων. Το εργαστήριό του ανέπτυξε μεθοδολογίες που χρησιμοποιούνται ευρύτατα σε πολλές εφαρμογές, όπως Green Fluorescent Proteins και μεθόδους μέτρησης του ιού HIV. Έχει εστιάσει για πολλά χρόνια την έρευνά του στη βιολογία και παθογένεια των ανθρώπινων ρετροϊών, ειδικότερα του HIV. Η επιστημονική του ομάδα επικεντρώνεται στην ανάπτυξη εμβολίων και ανοσοθεραπειών για το AIDS και τον καρκίνο. Έχει αναπτύξει τεχνολογίες για γενετικά και άλλα εμβόλια που χρησιμοποιούνται ευρύτατα, περιλαμβανομένων και εμβολίων του κορωνοϊού.

Οι πατέντες του χρησιμοποιούνται σε πολλά προϊόντα βιοτεχνολογίας και σε μεθόδους γενετικής θεραπείας. Προϊόντα των ερευνών του βρίσκονται σε κλινικές δοκιμές στην Αμερική και παγκόσμια. Έχει συγγράψει περισσότερα από 250 δημοσιευμένα ερευνητικά άρθρα με υψηλό αριθμό αναφορών. Είναι εφευρέτης σε περισσότερες από 80 πατέντες. Έχει εκλεγεί μέλος πολλών Επιστημονικών Εταιρειών και της Εθνικής Ακαδημίας Εφευρετών ΗΠΑ.

Έχει συνεργαστεί με πολλές φαρμακευτικές και εταιρείες βιοτεχνολογίας και έχει διατελέσει συν-ιδρυτής και σύμβουλος εταιριών υψηλής τεχνολογίας.

Σπύρος Αρταβάνης-Τσάκωνας

Professor Spyros Artavanis-Tsakonas, a molecular biologist and developmental geneticist, is Professor Emeritus in the Department of Cell Biology at Harvard Medical School, which he joined in 1998. He is the founding Director of the Developmental and Regenerative Biology Program at Harvard Medical School. From 1999 to 2007 he was also the Isselbacher-Schwartz Professor at Massachusetts General Hospital Cancer Center. He completed his undergraduate studies in chemistry at the Swiss Federal Institute of Technology, ETH in Zurich, before earning his Ph.D. from Cambridge University for work carried out at the MRC Laboratory of Molecular Biology. After postdoctoral work at the Biozentrum in Basel and at Stanford University, he joined the Yale faculty in 1981. He was appointed Professor in the Department of Biology in 1989 and then, concurrently, Professor at the Department of Cell Biology at the Yale School of Medicine. He also served as the Director of the Biological Sciences Division at Yale.

He was a Howard Hughes Medical Institute Investigator from 1987 to 1998 when he left for Harvard, where he was appointed Professor of Cell Biology. In 1999, concurrently, he was elected Professor at the Collège de France, in Paris, holding the Chair of Biology and Genetics of Development until 2012 when he became Professeur honoraire. He is the Founding Director of the Department of Genetics and Developmental Biology at Institut Curie, Paris, 2007-2009.

From 2012 to March 2017 he served as Chief Scientific Officer and Executive Vice President at Biogen.

His laboratory has been studying cellular interactions in development and disease and pioneered the use of genetic and molecular approaches to define and analyze the Notch signaling pathway. Currently, at his Harvard Medical School laboratory, he is using genetic tools to dissect neurodegeneration pathways related to human disease and is completing work defining the *Drosophila* Proteome.